

FÜGGETLEN UJSÁG

POLITIKAI, GAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

A „MAGYAR GAZDASZÖVETSÉG“ KÖZLÖNYE A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Egészévre 2 ft 40 kr.
Félévre 1 „ 30 „
Negyedévre 70 „
Egyes szám ára 6 krajczár.

Felolós szerkesztő:

ZSITVAY NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST,

IX. ker., Üllői-út 25. szám. (Köztelek).

Károly román király és neje.

Fejedelmi vendégei voltak ismét e héten Budapesten tartózkodó jó királyunknak. Károly román király adta vissza királyunk látogatását, a ki a múlt tavasszal Károly szívesen látott vendége volt Romániában. Ránk kivált magyarokra nézve igen nagy jelentőséggel bír az a körülmény, hogy Ő felsége koronás vendégeit nem birodalmi székvárosában, hanem a szép Budapesten fogadja, igazolván azt a föltevésünket, hogy a politikai világ a monarkia súlypontját a mi fővárosunkban látja.

Károly román király elhozta szépséges szép feleségét is hozzánk, kinek örökbecsű költeményeit Európa minden népének szépért lelkesedő közönsége élvezet-

tel olvassa. Maga a királyi férj szintén kiérdemelte más nemzetek tiszteletét azáltal, hogy békés és okos politikával rendet sikerült neki csinálni Romániában, mely fejedelmét, Sándort, trónjától fosztotta meg s belpártoskodással gyöngíté erejét.

Károly román király 1839-ben született Németországban, s mint a Hohenzollern német hercegi család tagjainál szokásban van, a katonai pályára lépett. 1864-ben még egy porosz dragonos ezredben szolgált mint kapitány. 1881-ben kiáltották ki Románia királyává s az európai nagyhatalmasságok kivétel nélkül elismerték az új királyságot.

Károly uralkodását a béke politikája jellemzi leginkább, bár a mikor nemzete becsülete megkívánta, győzedelmesen vitte harcra seregét. Harcban és békében egyaránt hivatott vezére népének, a mely államiságát, hogy úgy mondjuk, teljesen uralkodójának köszöni.

Ránk magyarokra nézve kétszeres fontossággal bír az a jó viszony, a mely a két uralkodó között fönáll. Fontos kiváltképpen azért, mert Románia népe nem valami barátságos indulatokkal viseltetett a magyar nemzet iránt s magyarfaló mivoltának gyöngítésére és népe rokonszenvének a magyarok felé irányítására Károly király mindent elkövetett, hanem a gazdasági szempontokat is mér-

Károly román király és neje.

legbe kell vetni, a midőn a Romániával való szívélyes jó viszony ápolását tüzzük ki célul, mert kiviteli állam vagyunk s Románián keresztül nyílnak meg kiviteli cikkeinkre a keleti piacok.

A magyar főváros közönsége, élén az alkotmányos uralkodóval, szíves vendégszeretettel vette körül a két napig itt időzött Károly királyt és kedves feleségét. De őszintén üdvözlö a fejedelmi vendégeket az egész magyar nemzet, mely meghajlik a fejedelem nagy tulajdonságai előtt s lerakja hódolatát a testi és lelki jó tulajdonságokkal felruházott királyné elé.

A király ajándéka.

Nagy öröme virradt szeptember hó 26-án a magyar nemzet. Jó királyunk kegyéből olyan nagybecsű ajándékban részesültünk, a melyre röviddel ezelőtt még legvérmesebb reményeink között sem mertünk volna gondolni. Erről az ajándékról szól a miniszterelnökhöz intézett legfelsőbb kézirat, melyet szószerint itt közlünk:

Kedves Báro Bánffy!

Óhajtván, hogy magyar székes fővárosomnak erre alkalmas terei oly kisebb méretű szoborművekkel láttassanak el, melyek, midőn a várost díszítik, egyszersmind a mult idők azon kiválóbb alakjainak emlékét örökítik meg, kik a nemzeti élet különböző téerein kiténtek, auctaritásom költségeinek terhére több évre terjedő beosztással megfelelő összegeket engedélyezek arra a célra, hogy a keresztény vallásért vértanúságot szenvedett Szent Gellért esztergomi püspököt, a hitbuzgó Pázmány Péter esztergomi érseket, Boeskaý Istrań és Bethlen Gábor erdélyi fejedelmeket, Hunyady Jánost és Zrínyi Miklóst, a haza és a kereszténység hősbajnokait, gróf Pálffy János Magyarországnak a trón védelmében nagy érdemeket szerzett főhadiparancsnokát; a honfoglalás történetét író Béla király névtelen jegyzőjét, Werbőczy Istrań Magyarország nagyhirű jogtudósát s annak népszerű lantosát Tinóly Sebestyént ábrázoló szobrok készíttessenek s megbízom Önt ez elhatározásomnak végrehajtásával.

Kelt 1897. szeptember hó 25-én.

Ferencz József, s. k.

Bánffy Dezső br., s. k.

A kik ismerik a magyar történelmet s tudják, minő emlékek fűződnek Ő felsége által megörökíteni kívánt nagyjainkhoz, azok megértik magyaráral nélkül is ennek a királyi elhatározásnak óriási jelentőségét.

Bennfoglaltatik ebben mindenekelőtt a magyar ember kegyelele a magyar történelem dicsői iránt. Hiszen a királyt eddig is a legelső magyar embernek tartottuk. Tudtuk, hogy ismeri nemzetünk történetét, s királyi szíve szívesen mereng el dicsőink emlékein. És tudtuk azt is, hogy megérti az ő magyar nemzetét, a mely lelkesül régi hatalmának, függetlenségének bajnokaiért és a mely egyidőben tudja ünnepelni szívében Kossuth Lajost és I. Ferencz Józsefet; mert ahhoz, a kit egyszer megszeretett, hűtlen sohasem lesz.

A legelső magyar ember mindezt bizton megértette, hajh, de a kinek homlokát korona ékíti, az nem teheti mindig azt, a mit szíve sugalmaz.

Ott van Bécs, ott vannak a nagyhatalmi érdekek, a nehéz uralkodói gondok, a melyek gátolták azt, hogy az a teljes egyetértés, mely a legelső magyar ember s a magyar nemzet között már régen megvolt, a korona és a magyar állam között is épp így létrejöjjön. A Habsburg háznak is megvannak a maga történeti emlékei; ezeknek és tanácsosainak hatása alatt a korona Ausztriában kereste hatalmának sulypontját, s nekünk, magyar államnak, közjogi szempontból olyan alárendelt szerep jutott, melylyel egy ezeréves multu nemzet méltán nem lehetett megelégedve. Panaszunk főként az volt, hogy az önálló magyar államiság eszméjét sem a hazán belül, sem a külföld előtt kellő kifejezésre juttatni nem engedik.

Ime, a korona közeledett. Megkaptuk a külön udvartartást, nem ugyan úgy, a hogy kívántuk, de ez is tagadhatatlanul vívmány volt. Megkaptuk a magyar tisztképző intézményeket; legközelebb fővárosunkban fogadta királyunk hatalmas szövetségesét, Vilmos német császárt, a kinek ajkairól a magyar nemzet dicsőítését hallottuk. Most végre a király a magyar történelem tíz kiváló alakjának szobrokat állíttat.

A mit a legelső magyar ember érzett és gondolt, azt a koronás király megtette. Maga a király rőtta le a kegyelet adóját azon elhunyt nagyjaink iránt, köztük Boeskaýnak, Bethlennek, kiknek emléken lelkesedni nem régen még a dinasztia elleni tüntetésnek tartatott. Többé nem az.

Szabad szeretni történelmünk nagyjait, szabad hazafiaknak lennünk, szabad magunkat nemzeti államnak tartanunk; királyunk adta meg erre a jelt.

És ez olyan jel, a mire a magyar nemzeti állam és a dinasztia között minden korlát összedőlt; ezzel a nemes cselekedettel I. Ferencz József többé nemcsak mint ember, de mint koronás király is összeforrott a magyar nemzettel. Ezzel a fejedelmi szívből eredt elhatározással megerősítést nyert, sőt bebizonyosodott az, a mit már az előzmények után is örömmel sejtettünk, hogy ugyanis királyunk a monarchia hatalmának biztosítékát többé nem Ausztriában, hanem Magyarországnak keresi; kielégili tehát hű magyarjainak nemzeti érzületeit, hogy azután hálás szeretetünkben ő és uralkodó családja annál biztosabb támaszát nyerje.

Édes reményekkel nézünk a jövő elé, mert sejtjük, hogy királyunknak ez a tette nem az utolsó volt: az egyetértésnek azon az útján, melyen Ő felsége velünk halad, reméljük, nem sokára kibontakozik majd a magyar állam régi függetlenségében s a magyar nemzeti király a nemzettel való teljes egybeolvadásában.

A kormány lapjai nem régiben gonyolódásra fakadtak Apponyi sejtelméi fölött, mikor az jász-

berényi beszámolójában azt mondá, hogy egy jobb jövő hajnalát látja virradni. Csak egy arasznnyi idő kellett hozzá, hogy beteljesedjék jövődölése. Most már az egész nemzet vele együtt látja a jobb jövő hajnalát.

Hódolat, őszinte ragaszkodás s lelkünkől fakadt hála illesse jó királyunkat, hogy ez a hajnal ránk virradt!

MI HIR A POLITIKÁBAN?

Kossuth Ferencz beszámolója.

A képviselőház megnyitását megelőző vasárnapon Kossuth Ferencz beszámoló beszédet tartott czeplédi választói előtt.

Nagy figyelemmel kísértük eleitől fogva ennek a politikusnak a működését, a ki előttünk drága és örökké feledhetlen névnek viselője. Kossuth Ferencz midőn nagy emlékü atya halála után közénk tért, nem ismerte a magyar politikai viszonyokat. Sok ellensége, irigye és vetélytársa volt, kik közül többen nem késtek tájékozatlanságát kihasználni.

Nem hozta magával azt a nagy tehetséget, a melylyel gyorsan hódíthatott volna; e helyett a kormányval szemben eleitől olyan mérsékletet tanusított, a mi még híveit is zavarba ejtette. Innen eredt több téves és igazságtalan megítélése az ő tetteinek. Im már az ellene emelt vádak önmaguktól eloszlottak. Megtudtuk az országgyűlés figyelemmel kísérése alapján, hogy Kossuth Ferencz a mit tehetségben nem örökölt, azt örökölte szívének jóra törekvő, hazafias indulataiban. Nagy buzgalmat, sok tevékenységet fejtett ki, a melylyel választóinak bizalmát és ragaszkodását méltán kiérdemelte. Kossuth Ferencz czeplédi beszámolójában a választási visszaélésekről a következőket mondja:

Többségét a kormány oly eszközökkel szerezte meg, melyekhez hasonlót még nem alkalmazott ily mérvben egy kormány sem. Milliókat költött oly eselekményre, melyet a választási törvény világosan tilt, sőt pénzbírsággal és börtönnel büntet. Ennek ellenére nyílt ülésben bevallotta a miniszterelnök, hogy tényleg nagy összegekbe kerültek a választások. Oda jutottunk már, hogy az ország nagy részében az emberi, a választói lelkiismereteket megveszik. Annál hogy akad, ki e lelkiismereteket megveszi, csak az szomorubb, hogy akadnak sokan, a kik eladják. Hála az istennek, a czeplédi választó polgárság megtartotta romlatlan meggyőződését, melyen hajótörést szenvedett a kísérletezés. Búske vagyok rá, hogy az én megválasztásomért egy árva garast sem kellett költenem. Ismétlem, hogy a többség, melyet a kormány erőszaka és pénze összehozott, kész volt megteremtőjét, a kormányt min-

denkor támogatni. Könnyű lett volna tehát ily óriási többséggel előrevinni hazánk hajóját a nemzeti élet széles tengerén. E helyeit a kormány hátra vitte; tehetetlenségének összességében az a kevés alkotás, melyet a mult ülészak felmutathat mind a hátramenetelt bizonyítja.

Majd foglalkozott a kompromisszummal és végre megemlékezett Vilmos császár budavári pohárköszöntőjéről és a királynak legutóbbi elhatározásáról. Párhuzamot vont a magyar és osztrák parlamenti viszonyok közt s így folytatta:

„Egy hatalmas császár ismerte el az imént, hogy a magyar hazafiság közmondásossá vált. Maradjon az is mindnyájunk közt. Célunk nem más, mint hazánk függetlensége, szabadsága és jóléte; ambízióink nem más, mint szolgálni hazánkat és kiérdemelni azt, hogy ha porszemet hordva, egykor majd felhalmozzuk a dombot, melyen felépül a szabad független magyar haza szent oltára, el-mehessünk pihenni mint ezélt ért emberek, kiknek nem volt más vágya, más hiusága, mint hazájuknak java, függetlensége. Azután áttért a királyi legfelsőbb kéziratra, nagy dicsőségnek tartja ezt a kéziratot. A korona végre belátta, hogy azzal, ha a nemzetet nagygyá teszi, akkor tulajdonképpen a korona emeli saját tekintélyét. S ime mi történt? Az, hogy a király saját költségén rendeli el, hogy állíttassanak fel szobrok, oly emberek szobrai, kik örök emléket hagytak hátra s kik közt ott vannak Boeckay és Bethlen. Ez a tény azt mutatja, hogy a legfelsőbb körökbe is behatol az a meggyőződés, hogy a magyar hazafiság, a melyről a német császár is megemlékezett, virulhat egész nagyságában a nélkül, hogy veszélyeztetné a koronát“.

Országgyűlés.

A képviselőház a nyári szünet után szeptember 27-én tartotta első ülését. Szilágyi Dezső elnök az ülést megnyitván, bemutatja a miniszterelnök átiratát, melyben arról értesít, hogy ő császári és apostoli királyi Felsége legmagasabb születése napja alkalmából a képviselőház részéről kifejezett üdvözlésként legkegyelmesebb királyi köszönetét fejezi ki a Háznak. Hódoló tisztelettel tudomásul vétetik. Jelenlét után, hogy a Ház egyik legrégebb tagja, Péchy Tamás elhunyt. A boldogult hosszú életidejének minden perczét hazájának és a közügyeknek szentelte. A Ház megbízta az elnökséget, hogy részvéte kifejezését a boldogult özvegyének a Ház nevében tudomására hozza.

Lukács László pénzügyminiszter betérjeszti az 1898-ik év első négy hónapjában viselendő közterhekről és fedezendő állami kiadásokról szóló törvényjavaslatot indoklásával együtt, melyet előzetes tárgyalás végett a pénzügyi bizottsághoz utasított a Ház. Végül az ellenzék nógatására egy kis vita indult meg aziránt, vajjon a Ház ezentul is délután 3 óráig tartson-e üléseket, mint a nyári obstrukció idejében. E fölött azonban a tisztelt Ház ezen első ülésében nem döntött, hanem a következő ülés napirendjére tüzte ki.

Előfizetési felhívás.

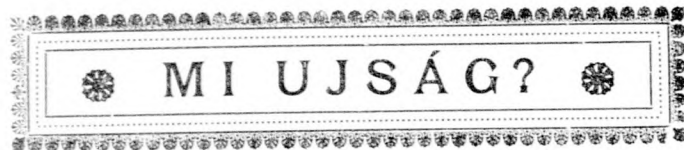
Október hó 1-én új előfizetést nyitottunk a „Független Ujság”-ra. Azon t. előfizetőinknek, a kiknek előfizetése e hó végén lejár, mult számunkhoz mellékelten *postautalványt* küldöttünk, a melylyel kérjük az előfizetést *mielőbb megajítani*.

Együttal kérjük t. előfizetőinket, sziveskedjenek a „Független Ujság”-ot *ismerősök körében terjesztetni*.

Előfizetési ár:

Egész évre 2 frt 60 kr., félévre 1 frt 30 kr.,
negyedévre 70 kr.

A név, lakhely és utolsó posta pontos és olvasható kiírását kérjük.

A király elutazása. Ő felsége a király október hó elsején utazik el Budapestről, de 10-én ismét visszatér, hogy az egész hónapot itt töltsse.

Erzsébet királyné Ő felsége október elsején érkezik Budapestre s több hétig fog itt tartózkodni.

A román királyi pár Budapesten. A fejedelmi napokból ugyanesak kijut a magyar fővárosnak. A vendéglátásnak pedig örül a nemzet királyával együtt. A román királyi pár szeptember 28-án délután érkezett Budapestre s nemesak a királyi udvar fogadta őket szivesen, hanem maga a főváros lakossága is, mely lelkesen tüntetett a szomszédos állam uralkodója mellett. A királyi párt a pályaudvaron Ő felsége fogadta. József főherceg, Mária Jozefa főhercegnő, a fényes udvari kíséret, miniszterek és előkelőségek mind ott voltak a fogadásnál. Délután 5 órakor a várban udvari ebéd volt a román királyi pár tiszteletére, este pedig az Operaházban díszelőadás. Két napig maradtak I. Károly román király és felesége Budapesten, melynek majd minden nevezetességét megsemlélték.

A ráczkevei Arpád-szobor leleplezése. Szeptember hó 26-án leplezték le nagy díszszel Ráczkeven a honfoglalás emlékére emelt Arpád-szobrot, mely egyike a legsikerültebb ezredévi műemlékünknek. Pest vármegye előkelő közönsége jelenlétében leleplezték le a hatalmas szép szobrot az Arpád-ligetben, a hova óriási tömegben tódult a vidék ünnepi ruhába öltözködött népe. A fővárosból is sokan lerándultak; ott voltak a következők: Rakovszky István valóságos belső titkos tanácsos, számvevőszéki elnök, Beniczky Ferencz főispán, Beniczky Lajos alispán, Bartók Lajos, Dalmady Győző árvaszéki elnök, Szász Gyula szobrász stb. A ráczkevei dalegyesület éneke nyitotta meg az ünnepséget, a mely után Bartók Lajos szavalta el

az ez alkalomra irt lendületes ódáját, a melylyel hosszantartó éljenzést aratott. Ezután Földváry Miklós országgyűlési képviselő, a szoborbizottság elnöke lépett az emelvényre és hosszabb beszédben ismertette a szobor történetét, lelkes szavakban emlékeztetvén meg a magasztos történelmi tényről, melyet az megörökít. Az éljenzéssel fogadott beszéd után a szobrot Mészáros György községi főbíró néhány rövid szóval átvette a község gondozásába. Hankus István jegyző felolvasta az alapköbe illesztendő okiratot, a melyet a jelenlevő előkelőségek aláírtak és a dalegyesület énekhangjai mellett elhelyeztek. A szobor előtt való ünnepség lefolyta után a közönség az Árpád-hidhoz vonult, a hol azt Szilágyi Lajos főszolgabíró, mint a hidépítő bizottság elnöke átadta a községnek és Nagy György István jegyző a község nevében átvette. A leleplezés után ünnepi ebéd volt az Arpád-ligetben.

A király nevenapja. Október negyedikét, a király nevenapját, az idén rendkívül nagy pompával ülik meg Budapesten és az egész országban. A főváros összes templomaiban ünnepi istentiszteletek, alkalmi szentbeszédnek lesznek. A fő istentiszteletet a budavári Mátyás-templomban tartják. Az ünnepi zenés nagy mise délelőt 10 órakor kezdődik, Vaszary Kolos bibornok-érsek a hercegprímás mondja.

Ezredévi emlék-fölváltás. A ruszti evangélikus egyházközség az ezredévi forduló emlékére a templomára új tornyot építtetett, melynek ünnepélyes fölváltása a mult vasárnap volt. Az ünnepi beszédet Sopron vármegye részéről Simon Ödön főispán, Ruszt városa részéről pedig Magyar Elek főkapitány tartotta. A hazafias egyházközség elhatározta, hogy az eddigi kizárólagosan német istentisztelet helyett ezentúl fölváltva magyar és német istentiszteletet fog tartani. Sopronmegye határszéli községei remélhetőleg követni fogják ezt a jó példát.

Vilmos császár-utca. A székes főváros törvényhatóságához beadványt intéztek, melyben azt indítványozzák, hogy II. Vilmos császár bevonulási útjának egy része, a fürdő-utca „Vilmos császár-utca”-nak neveztesse el. Az utvonat többi részének a nevében nem igen lehetne különböző tekintetek miatt változtatni, a fürdő-utca elnevezésének azonban semmi jelentősége nincs s a német császárról való elnevezése annyival is indokoltabb lenne, mert az udvar rendesen ezen az utcán át szokott Budára vonulni. — Tanügyi körökben meg az a terv merült föl, hogy az iskolákban használatos német olvasókönyvekbe mint klasszikus olvasmányt fölveszik a II. Vilmos német császár budavári híres pohárköszöntőjét, melyet mult számunkban közöltünk.

A névtelen hősök emlékének. A segesvári csatában elesett névtelen hősök emlékét egy bizottság most úgy akarja megörökíteni, hogy felhívást bocsátott közzé, melyben kéri a közönséget, hogy ha a segesvári csatátéren elesettek közül ismert valakit, vagy tudott arról, hogy a szabadságharcz hősei közül

valaki ezután a csata után veszett el nyomtalanul, úgy a neveket tudassa a Történelmi Lapokkal. A bizottság az így egybegyűjtött névsort márványtáblára vésve, elhelyezi a névtelen hősök sirja fölött.

A millennáris bandérium a német császár előtt. A főváros előkelő köreiből mostanában sokat beszélnek egy tervről, melyet a képviselőház egy ismert tagja a sikerre való kilátással terjeszt. Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy a magyar nemzet bemutassa hódolatát a német császárnak. Ezért az a fényes bandérium, mely tavaly a kiállítás megnyitóján az egész világ bámulatát felkeltette — Berlinben Vilmos császár előtt elvonulna. Számosan, a kik a bandériumban akkor résztvettek, rokonszenveznek a felmerült tervvel, a melynek keresztülvitele mi akadályba sem ütközik, mert a tüntetés nélkülözne a hivatalos jelleget és a résztvevők mindegyike maga fedezné a költségeket.

Szerencsétlenség egy színházban. Az újvidéki városi színházban a napokban előadás közben baleset történt, a mely néhány sebesülésnek volt okozója. A mennyezet vakolata ugyanis előadás közben óriási robajjal leomlott, reáhullván a földszint közönségére. Roppan zaj támadt erre. A közönség azt hitte, hogy az egész mennyezet leszakadt és rémülten szaladt kifelé. Szerencsére a lehulló vakolat csak kisebb sérüléseket okozott és csak a jegyszedő és néhány színházlátogató sebesült meg súlyosabban; a tolongásban sem történt senkinek sem baja. A nyugalom helyreálltával az előadást folytatták.

Kirabolt adóhivatal. Székelyhidon a minap éjjel az ottani adóhivatalba betörték s a hatalmas Wertheim-szekrényt, melyben 100.000 forintnál nagyobb összeg volt, feltörve találták. A tisztviselők az ajtókat azonnal lepecsételték s jelentést tettek a rendőrhatalóságnak és a nagyváradi pénzügyigazgatóságnak, mely majd hivatva lesz az ellopott összeg nagyságát megállapítani. A betörés színhelyén több vésőt, feszítőrudat és egész esomó álkulesot találtak s a tolvajok oly elővigyázók voltak, hogy az ablakokat pokróczokkal függönyözték be, hogy annál zavaralanabban dolgozhassanak. A betörőket a csendőrség erőiesen nyomozza.

A német császár a szegényeknek. II. Vilmos császárnak budapesti látogatása alatt mindenre kiterjedt a figyelme. Valóban minden tényével megérdemelte, hogy a magyarok szívökbe zárják a német uralkodót. Most ujabbán arról értesülünk, hogy a német császár kabinet-irodája a német konzulátus útján 4000 márkát küldött Márkus József polgármester kezeihez, a Budapesten való tartózkodása alkalmából a szegények közt leendő kiosztás végett.

Szerencsétlenség építkezésnél. Kolozsvárott szeptember 26-án délután négy órakor az Erdélyi pinczeegylet részére épült új borraktár, egy hatalmas boltozatos épület, összeomlott. Az építkezésnél körül-

belől 80 munkás dolgozott. Késő estig dolgoztak fáklyafény mellett az áldozatok kiszabadításán. Összesen kilencz halottat és hét sebesültet huztak ki a romok alól.

A polgármester, mint szerzetes. Márkus József, a főváros közszeretben álló polgármestere belépett a ferenczrendiek szerzetébe. Ám azért nem fogjuk nélkülözni a közigazgatásban; barátruhát nem ölt magára, marad polgármesternek s kiválóbb alkalmakor nem misét, hanem ünnepi szónoklatot fog tartani. Nevezetesebb ünnepeken eljár a ferencziekhez — ebédre. Közhiedelem szerint ugyanis a konfraterék egyedüli kellemes kötelessége a szerzettel szemben ez. Már évek óta beszélték, hogy Márkus József konfrater a ferenczeknél, de ez csak most vált valóban ténynyé. Ugyanis a rendfőnök Baán Sándor minap délben tisztelgett a polgármesternél, jelentvén neki, hogy a szerzet őt világi tagjai közé választotta.

Gyilkos merénylet Szarvason. Szarvason, Machenko Dániel eszmiadamester bosszúból gyalázatos orgyilkos támadást intézett Huszár János ottani tekintélyes mézszáros ellen. Dikicsével 27 centiméter mély sebet ejtett a hasán úgy, hogy a beleit is megsértette. A gyilkos merénylet elfogták. Az áldozat most reménytelen állapotban fekszik.

A Hentzi-szobor jövője. Az új királyi palota kétségtelenül egyike lesz a legszebb fejedelmi lakásoknak. A krisztinavárosi rész felépítése után következik majd fokozatosan a dunaparti homlokzat kiépítése egész a Szent-György-térig. Ez a körülmény szóba hozza a Hentzi-szobor eltávolításának kérdését is — bár nem politikai szempontból. A hatalmas királyi palota előtt ez a szobor kiesiny és szegényes. Különben is utban áll, mivel a Szent-György-teret szabályozni kell és leásni éppen ott, a hol a szobor áll, hogy a díszes kapuzat, mely alacsonyabb helyen emelkedik, megfelelőbben jusson szemügyre. Reméljük, hogy a Hentzi-szobor jelenlegi helyén nem sokáig marad.

Asszonyruhás katonaszökevény. Salgó-Tarjánban a napokban egy gyanus egyént fogtak el. Kopottas piros bársonyszoknya volt rajta és több erősen megviselt női öltönydarab. Az illető már régebben kóborolt a város utcáin és azt a gyanut keltette mindenkiben, hogy a női ruhát jogtalanul viseli. Mikor azután egy civakodás miatt a szolgabíró elé került, kiderült, hogy tényleg nem nő, hanem férfi. A vallatás során kitűnt az is, hogy az asszony férfi katonaszökevény, a kinek már négy évvel ezelőtt kellett volna sorozás alá kerülnie. A szerencsétlen teremtés már 12 éve hordja a női ruhát és állítása szerint csak abban érzi jól magát. 1872-ben született és hol mint gyümölcskófa, hol pedig mint komédia-beli tánczosnő kereste kenyerét. Illetőségi helyére szállították és át fogják szolgáltatni a katonai hatóságnak.

GAZDASÁGI DOLGOK.

Mire ügyeljünk az őszi vetésnél.

Tapasztalt gazdák azt állítják, hogy szeptember hóban a rozsnak, októberben pedig a buzának már a földben kell lennie. De bizony azért sok esetben megtörténik, hogy a legjobb igyekezet dacára nem készülhetünk el idejekorán a vetéssel és különösen a buza vetése gyakran kimarad az október hóból. Nem is kell ehhez valami különös dolog; legyen csak pár napig kedvezőtlen időjárás és a nem is szokatlan őszi esőzések áztassák fel például agyagos talajukat, akkor bizony így ősz táján már nem szárad fel oly hirtelen a föld, mint tavasszal, a mikor máreziusi szél fújja végig a megázott földet. Sőt a ezukor- és takarmányrépa után vetendő buza vetéssel és mindig megszoktunk késni.

Annak dacára hogy nem szenved kétséget, hogy a korai vetés a legtöbb esetben előnyös, mindazonáltal vannak a korai vetésnek hátrányai is.

Igy egyik nagy hátránya az, hogy az ősz kezdetén a föld többnyire száraz, a minek következtében az ilyen földnek bemunkálása több gondot szerez és fáradtságosabb, mint akkor, ha ezt kisebb eső éri, a milyenre október hó folyamán biztosan számítani lehet.

Abban az esetben, ha korán és száraz földbe vetünk, a mag csak igen lassan indul csírázásnak és különféle kárteknő ellenségnek van kitéve. Valamint pedig, ha igen korán vetünk és a korai vetésre kedvező idő jár, akkor a vetés gyorsan csírázik és erősen neki indul a fejlődésnek, a mi pl. a rozsnál éppen nem kívánatos, mert a rozsgon könnyen tulbuja lesz s azért baj, mert ha le nem legeltetjük, úgy az a télen át igen könnyen elfulad és ki pállik. Az ilyen tulbuja rozstot feltétlenül birkával kell le legeltetni, csak hogy a birkával való legeltetés nem olyan könnyű dolog ám, mint a minőnek az első pillanatra látszik; mert a birka a rozsnak nem azt a részét legeli, a mely tulbuja, hanem mindig a gyengébb részét. És azért nagyon ügyelni kell, hogy a birkákat legeltetve, azokat a buja foltokon tartsuk együtt. Buzánál ritkább a tulságos bujaság s ha ez bekövetkeznék, akkor ezt is ajánlatos óvatosan legeltetni.

Ami magát az őszi vetést illeti, erre vonatkozólag már több ízben kifejtettük, hogy a talaj kellő előkészítése egyike a legfontosabb kívánalmaknak. Különösen ügyelni kell arra, hogy maga a vetőszántás mérsékelt mélységű legyen, azért, hogy a talaj a nedvességet minél inkább megtartsa. Sokan az őszi vetésnél nem tartják fontos dolognak a talajnak apró bemunkálását és azt tartják, hogy nem árt, ha a talaj kissé rögösen marad, mert így legalább a téli fagy ellen védelmezve van a gyenge növény, és mivel a téli fagy úgy is porlasztja a rögöket.

Ez az okoskodás az első pillanatra igen helyesnek látszik, de ha jobban gondolkodunk a dolog felett, akkor feltétlenül rá jövünk arra, hogy így csak a rossz gazdák vélekednek, vagy olyanok, a kik nem tudják apróra bedolgozni földjeiket, vagy végül az olyan gazdák, a kik belerögöztek azon tudatba, hogy az őszi vetésnek nem szabad apróra bemunkálniuk lennie.

Mert csak gondolkozzunk kissé a dolog felől s befogjuk látni, hogy nem szorul az hosszabb bizonyítgatásra, hogy a talaj felülete rögös, ugy ezen rögök nemcsak a talaj felületén vannak, de bizonyosan a talaj felülete alatt is, vagyis a föld abban a részében is rögös, a hová a mag kerül s világos, hogy ezen rögök azután a fejlődő gyenge növény gyökérzetét a terjeszkedésben hátráltatják és ily módon bizonyára sokkal nagyobb kárt okoznak a növénynek, mint a minő védelmet nyújtanak a téli fagy ellen.

De amiképpen nem tartjuk helyesnek, hogy a talaj az őszi vetés alkalmával rögös maradjon, azonképpen nem tartjuk helyesnek, hogy az őszi vetés talaja egészen simára kidolgoztassék; azaz helytelen eljárás az, a mikor a gazda a vetést lehengerezteti, de a lehengerezés után fogast már nem járat. Pedig ez az eljárás még igen sok helyütt dívik. Nem ajánlatos ezen eljárás azért, mert a lehengerezett sima felületű talaj nagyon könnyen kergesedik, a növény benne könnyen felfagy és különösen a tavaszi hóolvadás alkalmával nagyon hajlandó a vízmosások képzésére.

Legzélszerűbb a talajt olyformán előkészíteni a vetésre, hogy azt előbb kellően felszántva megfogassuk, fogasolás után lehengerezzük; sőt ha a talaj rögösebb, ismételten hengerezünk és ha a vetést géppel végezzük, az esetben a gép előtt feltétlenül hengert járatunk, de a vetés bevégeztével a lehengerezett földet könnyű fogással felfogassuk. Az ilyen megfogasolt talaj sokkal jobban tartja a nedvességet, mint a lehengerezett föld a mi a csírázás egyöntetűsége és egyformaságára nézve igen fontos dolog.

Sok helyütt — mint azt már nem egy ízben megírtuk — műtrágyákat szoktak a buzavetésekre alkalmazni. Hogy mily műtrágyafélék alkalmazása ajánlatos, arról is már több ízben szólaltunk. Ez alkalommal tehát csak arra akarunk figyelmeztetni, hogy a műtrágyázással nagyon óvatosan kell eljárni. Azt, hogy a használandó műtrágyát alá szántjuk-e, vagy pedig csak befogassuk, mindig a talaj minősége határozza meg; így nevezetesen kötött talajoknál a műtrágya leszántása feltétlenül szükséges, ellenben laza talajoknál az alászántás nem ajánlatos, s itt csak befogassuk a műtrágyát, mivel ha a laza talajra reászórt műtrágyát alászántanók, akkor az könnyen a talajnak az alsó rétegébe kerülhetne, a honnan a gyökérzet már nem táplálkozik és így a műtrágyára költött pénz veszendőbe menne.

Ami a buzavetőmag páczolását, vagy csávázását illeti, arról csak legutóbb írtuk meg, hogy az miképpen történjék, valamint azt is megírtuk, hogy a csávázás elmulasztása mily könnyen bosszulhatja meg magát azzal, hogy a buzavetés üszkös lesz.

Most csak arra kívánnunk utalni, hogy különös figyelmet kell fordítani a páczolásnál a talaj minőségére, nevezetesen, hogy száraz, avagy nedves-e a talaj, a melybe a páczolt magot elvetni akarjuk, mert ha a páczolt magot nem szárítjuk ki előzőleg és azt száraz talajba vetjük, akkor az ily mag könnyen megromolhatik, csírázó képességét elvesztheti, a minek következtében a vetés ritka lesz. Éppen ezért, ha a talaj száraz, és minden áron vetni akarunk, akkor, ha csávázott magot vetünk, azt mindig teljesen hagyjuk kiszáradni s a félig kiszáradt csávázott magot csakis ázott nedves talajba vessünk.

Kérdés tárgyát képezheti már most az, hogy ha bármely okból és minden igyekezetünk dacára

megkésünk a vetéssel, miképpen járunk el? Ebben az esetben, bár azt mondhatjuk, hogy van reá eset, hogy még a november vége felé vetett buza is gyakran igen szépen kikel a hótakaró alatt és tavaszra eléggé megerősödik, mégis a tulkésői vetést egyáltalában nem javasoljuk. Mert igen könnyen megtörténhetik az, hogy az ily késői vetésből nagyon silányan fog a buza kikelni. Azon esetben tehát, ha az őszi esőzések nagyon gátolják a vetést, akkor ha csak lehet, kézzel iparkodjunk vetni, hogy az még lehetőleg október végéig, legfeljebb november hava első harmadáig a földbe kerüljön.

A magunk részéről a kézi vetés csakis ebben az egy esetben ajánljuk, hogy miért, azt is többször volt már alkalmunk megmondani. Nevezetesen azért, mert a géppel való vetésnél a kikelés sokkal egyenletesebb, a magot sokkal egyformábban oszthatjuk el a földben és e mellett $\frac{1}{3}$ -dal kevesebb magot kell csak vetnünk, a mi oly nagy nyereség, hogy a vetőgép beszerzésére kiadott költségek rövid idő alatt megtérülnek. Eppen ezért e helyen ismét ajánljuk azt, a mit már több ízben ajánlottunk, hogy a kinek nincs módjában egymagának vetőgépet beszerezni, az álljon össze a falujabeli gazda szomszédjaival és közös költségen szerezzenek be gépet, a melyet azután közösen használhatnak, annyival inkább, mert ma már a kis gazdáknak való vetőgépek eléggé olcsón és kedvező feltételek mellett szerezhetők meg.

Igy tehát nagyon ajánlhatjuk, hogy a kézzel való vetéssel hagyjanak fel, miután az nem csak magpazarlással jár, de maholnap kézzel jól vetni ember alig tud.

Hordók kezelése.

Tudvalevő dolog, hogy a hordó igen nagy befolyással van a bor minőségére, s ha nem készítetik elő kellőleg a bor eltartására, a legjobb minőségű bort is tönkre teszi. A felvidéken még most készülődnek a szüretre, azért elmondunk egyetmást, hogy miként kell a hordókat az új bor számára előkészíteni.

Az új hordót használat előtt borképesé kell tenni, s ebből a célból forró vízzel többször ki kell öblíteni, vagy pedig kigőzölni. A forró víz ugyanis behatol a hordó likaiba, s a dongákból az idegen anyagokat eltávolítja, feketebarna színt adván a víznek. Addig kell folytatni a kiforrázást, míg a kiömlő víz ismét tiszta színűvé nem válik. Ennek bekövetkeztével a hordót színültik töltjük vízzel, s így hagyjuk állani 6—8 napig, mikor is a víz leboosítása után egynehány liter forró borral öblögetjük ki, s most már nyugodtan önthetünk bele mustot. Ezen eljárásnál még jobb az új hordónak ismételt erős kigőzölése. Bármiként készítjük is azonban elő az új hordót, abba csak mustot ezelszerű önteni. Az idősebb fehérbor sajátságos mellékizt kap benne, a vörös bor pedig meghalványodik.

Idősebb vagy használt hordók kezelésére vonatkozólag mindenek előtt az jegyzendő meg, hogy mielőtt valamely hordó kiürül, az azonnal alapos tisztítás alá veendő, vízzel kiöblítendő, hordókefével kisurolandó, hogy a seprőrészeknek nyoma is eltávolitassék; az ilyen hordó vízzel ismételtén is kimosatván, szájára fektetendő, hogy az utolsó csep víz is lefolyon belőle. Ezután kikénezendő és beakonázandó. Ha a hordó sokáig áll üresen, használat előtt minden esetre forró vízzel kimosandó.

Vörösboros hordókat fehér bor eltartására csak az esetben lehet használni, ha kellőleg előkészítetnek. Ebből a célból 20 grm. chlormészt teszünk a hordóba, a melyre az akonán át 50 grm. vízzel kevert 10 grm. töménykénsav öntendő, az akona pedig jól lezárandó. Az ezen keverékből kifejlődő chlorgáz 12 óra alatt tökéletesen megsemmisíti a vörös festőanyagot, mire a hordót ismételtén kiforrázva, fehér borok eltartására is használhatjuk.

Ha a hordó penészes, úgy először a penész kaparandó le róla; ha a penész alatt a hordó fája fekete, addig folytatandó az eljárás, míg a fának színe egészen tiszta nem lesz. Persze ha belül fogta meg a hordót a penész, akkor az egészen széjjel szedendő. Ha azonban a fa még nincsen megtámadva, akkor a hordó kilugozása által is megtisztítható. Ebből a célból 1 klgrm. lugkő, 10 liter forró vízben feloldandó, s a hordó ezzel forrázandó ki, mire forró és hideg vízzel ismételtén kiöblítendő.

Ezertes, magsavanyodott hordóba annyi kényt égetünk el, a mennyi abban elégni képes. Ezt a kénezt kéthetenként 3—4-szer ismételjük, s ha a kény nem akar jól égni, a hordónak mindkét nyílását felnyitjuk, hogy a levegő át meg átjárja. Használat előtt az ilyen jól kikénezt hordók ismételtén jól kiforrázandók.

Tojások eltartása. A tojás több hónapon át való épentartására igen jó módszer, ha 50 gramm salicylsavat 2 decziliter alkoholban feloldva s egy liter langyos kutvízzel feleresztve készítünk el s az oldatban a szept. 30-ka után összegyűjtött friss tojásokat 1 óráig hagyjuk állani, megszáritás után pedig szecska közé ládába rakjuk.

A hasas tehének fejése. Sok gazda folytatja a fejést két-három héttel a leelés előtt is, pedig ez a borju rovására történik. Még ha a tej el sem apadt, 1—2 hónapig akkor is okvetlenül szünetelni kell a fejéssel, mert a tej ez időszakban igen szükséges az ivadék erőteljes fejlesztésére.

A vaskemenczék kifényesítése. Kemény kefével erősen ledörzsöljük a kemenczéről a tisztatlanságot és rozsdafoltokat. Erre egy rész ólomglétet összekeverünk 8 r. boreczzel és e keverékkel kefé segítségével a kemenczét jól bekenjük. Megszáradván, a kemenczét száraz kefével fényesre dörzsöljük.

Jó hordócsapok és dugók. Gyakran megromlik a a bor, mert a látszólagos jó dugón vagy csapon át levegő jut a hordóba, mert a csap nem légmentes. Ezért tanácsos a dugókat és csapokat 10 percig olvasztott paraffinban megfőzni, a mely teljesen átjárja a fát és lyukacsait betömi. A paraffin nem csupán teljesen lég- és vízmentessé teszi a fát, de mivel iz és szagtalan nem ronthatja el a bort sem.

Bucsu a háztól

Bucsu a háztól.

MULATTATÓ.

Harangszó.

Zúg a vihar végig Ausztrián . . .
Halljátok az istenítéletet?
Ezer tűztor patlog a viharban
A haldokló birodalom felett.
Bosz fergeleg egyet rázó szarába
Belo-belkeng a lélekharang —
Győmél meg sok bűnödöt, Ausztria!
Órád küzde . . . giling-galang.

Hangja szemed meglört sugárral
Nézd azt a sok talangó fellegét:
Vérpad . . . kerék . . . bürtön . . . hóhér . . . bitó!
Hány rémes árny! Mind teged fenyeget!
Nagy bűnödnek nincs bocsánata!
— Halld: kongja-bongja a lélekharang! —
Palkak tűzébe üzi lelkeket
Az a sok árny . . . giling-galang.

Belüctél a szabadság templomába,
Lábbal tapostad szent oltárait!
Mind arabaltad aranyát, ezüstjét.
Több kínese nem maradt, csak egy: a hit!
Köny áztató titkon a pusztá oltárt.
— Halld: kongja-bongja a lélekharang!
Szomorafűz fakalt fel a könyárból:
Nemzeti gyász . . . giling-galang.

Letépted a nemzet kamlakáráról
A diadalmi esernyőszorot . . .
Ördögkezel csak fitygolt szőtt öröklé
S reánk, mint a sütet, rak éj borált.
Vak éjben is kigyúlt a honfűtész!
— Halld: kongja-bongja a lélekharang!
Ádáz bosszúd tengertajtékival
Oltogatad . . . giling-galang.

Nyelcünk, ez az aranyzaru madár,
Berkében is mint üblözött dalolt,
Lelkét meg az élő ágot is.
Ha egy-egy bombja cédre ráhajolt,
Kötfejű sást állottól fészkebe.
— Halld: kongja-bongja a lélekharang! —
Erdőn-mezőn keresztül vijjogott
Vérszomjasan . . . giling-galang.

Órád küzde . . . Te, ki testvéreinket
Kifent gyilokkal küldted ellenünk:
Onfjaid most mind rád rotnanak!
Romlásodon oh, mit kell ézenünk?
Szent örömet a zsarnokság bakásán!
— Halld: kongja-bongja a lélekharang! —
Ős hagyomány . . . giling-galang.

Nincsen erőd, mely életet lehel,
Üres merednek el kell málnia!
Te összehákkolt országgyűgyralék,
Ezer darabra törsz, Ausztria!
Nem, mint a hulló esillag, fényesen,
— Halld: kongja-bongja a lélekharang! —
De mint a szertemálló sártömeg!
Giling-galang! Giling-galang!

Pósa Lajos.

Éjjeli gyakorlat.

Irta: Lakatos Sándor.

„Felbontandó az országot harmadik keresztezésénél este hét órakor.“

Ez van a levél boritékára írva, a melyet a zászlóaljparancsnok a hóna alatt szorongat.

Az ellenfél egy gyalog dandár a szomszéd faluból az éjjel előre nyomul a városban tartozkodó saját ezredünk ellen.

Én az országot mellett a város utolsó házában vagyok.

Az ezred egy zászlóaljat küld ki biztosítás végett az őrnagy ur parancsnoksága alatt.

Biztosítandó vonal az országtutól jobbra ezer, balra kétezer lépés.

Összeköttetést jobbról balra csak a saját tábori őrsői között tart fenn, mert a biztosított terület mindkét oldalán ingovány van.

A főörs a temető belső szélén foglal állást.

A főzés tilos. A főörsöt reggel négy órakor váltják fel.

Hírszerzési szolgálatra egy járőr huszár áll az őrnagy ur rendelkezésére.

Megtámadtatás esetén a temető szívósan védelmezendő.

Holnap délben az ezred tovább vonul.

Ismertető jelek: „Kömlos-Kulacs.“

Igy szól a boritékból a megszabott időben kivett parancsolat. Olvashatatlan aláírás, ez alatt pedig: „ezredparancsnok.“

Kissé nevetséges, a mint az egyik nyári hadnagy ur bajusz alatt mondogatta, mikor az őrnagy ur felolvasás közben egy-egy pillanatra megállott, mert az ellenfél, a mely velünk most háborusdit játszik nem lehet több, mint három zászlóalj, legfőlebb, lévén a városban összesen egy ezred, a melyből egy zászlóalj itt áll velünk. Az ezredparancsnok ur pedig éppen most járt erre s úgy látszik az ellenfélhez ment, hogy előnyomulását nézze. Természetes, hogy ha az ezred itt van a városon kívül, nem tartózkodhatik bent a városban. A jobbról balról elterülő ingovány sincs meg, ha csak az északi meg a déli jeges tengert, annak nem vesszük. Ez ugyan jó néhány puskalövésnyire van innen, de nem bizonyos, nem erre gondolt-e a ki a parancsolatot szerkesztette. Hogy a főzés tilos, az kézzel fogható,

mivel hogy nincs is mit főzniök, mert már vacsoráztak is otthon. Felváltás nem lesz, mert éjjelre bevégeződik a komédia. És az ezred sem holnap, sem holnap után nem vonul tovább, itt marad az őszi gyakorlatig, no de az, a mit a hadnagy ur így bajusz alatt megjegyezgetett szomszédjai mulatózására, csak amolyan tartalékos észjárás, csak olyan rezervista vicez, mert hiszen tudnunk kell, hogy a mit kifogásolt, az elejétől végig csak föltétel. Benne kell lennie a parancsolatban, mert a reglama ennek a parancsolatnak kaptafáját így szabta ki.

— Nagyon is szép feladat ez, uraim — szólt az őrnagy a felolvasás után. A teendőkkel tisztában is vagyunk. Első század parancsnok ur az ön századát osztom be tábori őrsi szolgálatra.

A kapitány jegyzőkönyvet vett elő, följegyzi amit az őrnagy ur mond, az pedig felolvassa újból a parancsolatot s csak azt teszi hozzá, hogy a felállításra nincs sok idő.

Az első század bevonul a hantok közé, a többi pedig a temető belső szélén gulába rakja a fegyvert s leheveredik a fűben. E közben kitanítja az őrnagy a lovasjárórt, merre menjen, mit tudjon meg az ellenférről, a tiszt urak pedig hozzálátnak s nyeregkápákban, meg a dobosok borjuiban kihozott ételhez-italhoz.

Odabent a temetőben csattog a fegyver, a mint a vaktöltéseket belé rakják, meg-megvillan a pangánét, a mint feltűzik. Két szakasz bent marad egy esomóban fölkészülve, kettő pedig négy részre oszolva, kimegy tábori őrsre.

Az este már jól megöregedett. A tábori őrsök sűrűn küldözik egymáshoz a két két emberből álló járőröket, mint valami szentjános-bogár, meg-megcsillan itt is, ott is a szurony. A távolban megroppan a fegyver.

— A hirszerző járőr tüzes kanócz — jegyzi meg az őrnagy.

— Honnan gondolja őrnagy ur, alázatosan kérem — szólt az egyik hadnagy.

— Mert tudom, hehehe!

— Hehehe — nevet az egész tisztí kompánia. Nő, mert az őrnagy ur is nevetett.

— Állj, ki vagy? — hallik a tábori őrsről a temető tulsó széléből.

Éles jajkiáltás hallik.

— Tüzelni, egyenest az előttünk levő lovaság . . .

— Tiszt urak, kiki a saját századához; úgy látszik közel vannak. Valakit megrugott a ló. Hé, kutgamosó a lovamat; megnézem mi baja lett annak a gyerekeknek.

Mire megindult az őrnagy ur, már hozták is a fiut. A tábori őrsön ellenséges lovas járórt elakarták fogni, de a huszár nem ijedt meg a vaktöltéstől s egyik ló, oldalba teremtettézte az elébe futó bakát. A ló baja, hogy megijedt, a többin segít az orvos.

Az ellenfél kikémlelésére kiküldött lovasok most

vágtattak be. A főcsapatig jutottak s nem vették észre az elől haladó biztosító szakaszokat. Nagy baj van, alig lehetnek az ellenfél előjárórei ezer lépésnyire.

El se mondotta az őrmester a jelentést, mikor az országúton levő tábori őrs elkiáltotta az „Állj“-t s a következő pillanatban száz fegyver dördült el egyszerre.

Az őrnagy kiadta a rendeletet, egy század előre a temető tulsó széléig, a tábori őrsök vonaláig. És szól a puska, ropog a sok vaktöltés szüntelenül. A másik két század behuzódik a sirok közé, hogy közelebb legyen a harezvonalhoz.

A csőszház felől valaki lóhalálában törtet a bakák közé:

— Az istenért, ne zavarják a halottak álmát. A tiszt urak közül nem felel senki, mindenik a parancsot várja. Az őrmester azonban nem állja meg szó nélkül:

— Ébren vagyunk mink is.

— De mind letapodják a virágot!

— Majd terem az isten másikat!

— Bejelentem az egész dolgot;

— A halottak nem tartanak rapportot; különben pedig a vaktöltés is fog ám olyan közéről, mint kend.

Tovább nem folyhatott a párbeszéd, mert az őrmester és az egész század, a melyben volt, bement a rajvonalba.

Hanem elfogyott a patron, a legtöbb már csak úgy emelgette a puskát, de löni nem tudott. Csak az ezredes ur észre ne vegye! Pedig könnyen rájöhet, mert az ellenfél csak most küldi tűzbe a második zászlóalj, a mint az áthallatszó rendelkezésekből kivehetni.

Kiabál az őrnagy, úgy, hogy az ellenfél is meghallhatja.

— Akinek nincs tölténye az ne lőjjön, csak célozzon. A többi pedig takarékosan bánják a löszerrrel

— Akinek nincs tölténye, az ne lőjjön, csak célozzon, a többi pedig takarékosan bánják a löszerrrel — hangzik valahonnan oldalról, a temető felső sarkából, keményebben, mint a hogy az őrnagy mondotta, s a következő pillanatban valami nyoleztiz fegyver durran el az előnyomuló ellenfél oldalának irányozva.

A hold a felhők közé bujt, alig látott az ember husz lépésre, annyira csak ott, a hol folyton villámlott a fegyver.

Veszteni való idő azonban ilyenkor nincs. Szigoruan szem előtt kell tartanunk a valóságot, mitévők lennénk, ha nem vaktöltésre, hanem élesre menne az éjjeli találkozás.

Az ellenfél előnyomuló második zászlóaljának a parancsnoka ezen okoskodik éppen, mikor ujra megszólalnak oldalt a fegyverek s a másik pillanatban egy hatalmas kiáltás:

— Tüzet szüntess! szurony fel!

Ennek fele se trefa. Hátha több mint egy századnál is.

— Balra kanyarodni! Az egész zászlóalj Első és második század a tűzharcához! Támadás ránk tűz elő gyalogság ellen . . .

Be sem végezte a parancsolatot, mikor megszólalt a kürt, az ezredes lefuvatott.

A kis lutri.

A héten eltemettette a törvényhozás a kis lutrit. Lapunk szegényebb lett egy rovattal, az utolsóval, mely közvetlenül a hirdetések előtt szűk keretben adta tudtára a szerencsét hajhászóknak, hogy mely számok huzattak ki a legutóbbi huzások alkalmával. A kis lutri helyett életbelép az osztály-sorsjáték, ez sem lesz bizonyára külön az elődjénél. A nyeresérei nem lesznek különbek, de az osztály-sorsjáték a nyervágyó szegény népet még közelébb fogja hozni a koldusbothoz.

A kis lutri elhunytával érdemes megemlékezni annak történetéről. Nem volt ez fiatal intézmény; 1600 elején született Genovában, hol az érdemes tanács kieszelte, hogy kitűnő alkalmul szolgál a lutri a játékszenvedély kielégítésére. A külföldi államokban aztán mihamarabb nagy közkedveltségnek örvendett. Busás összegekkért vették bérbe a lutrit nyereszkező vállalkozók, de az államok csakhamar belátták, hogy nekik is jól esik a biztos jövedelmet zsebbeválni. Így került a lottó állami kezelésbe. Monarchiánkban Mária Terézia királynő hozta be a lutrit, mely 1868 óta van magyar kincstári kezelésben s ez alatt a 29 év alatt sok-sok millió tisztajövedelmet hozott az államnak és sok milliót vett ki az emberek zsebéből.

A lottókezelés 29 éves történetének van egy szomorú statisztikája, mely azt igazolja, hogy a kincstár a kis lutrival olyan uzsoraszerű kamatjövedelemre tett szert, melyért a büntetőtörvény habozás nélkül hüvösre teszi a pénzéhes pióczákat, mint ezt az alábbi kis kimutatás bizonyítja.

Év	Tétek összege frt	Kifizetett nyere- mények és keze- lési költség frt	Tiszta jövedelem frt
1868	1,245.971	161.645	1,084.326
1870	2,792.206	1,454.485	1,337.721
1875	4,068.843	2,180.042	1,888.801
1880	3,222.687	1,612.738	1,609.949
1885	3,177.336	1,738.829	1,438.507
1890	2,892.332	1,539.426	1,352.906
1892	2,815.866	1,623.370	1,192.496
1894	3,359.700	1,982.596	1,377.104
1895	3,424.868	2,036.795	1,388.073
1896	3,313.274	1,601.213	1,712.061

Elszomorodik az ember szive, ha a lutri statisztikáját nézve azt látja, hogy a lutrizók nagyrésze a szegény néposztályból került ki. Talán ezután másképp lesz, mert a lutrira az is tehetett, a kinek 5-6 krajczárja, vagy csak egy hatosa volt, az osztály-sorsjáték nagyobb pénzű embereket fog vonzani bizonyára esábos nyereségytelével.

A szerencse kerék utolsót fordult, a kis lutri kiszzenvedett; fájó zokogás nem hallatszik fel utána, az álmokönyvek lekerülnek a láda fenekére s a kis lutri frissen hantolt sírjára nyugodt lélekkel dobhatunk hantot.

Képiinkhöz.

Bucus a szülői háztól. Először hagyja el a szülői házat a fiu Utrakészen áll, ruhái becsomagolva, utitáska az oldalán. Bensejét a válás fájó érzete tölti el, hisz olyan nehéz elválni a szülői hajléktól, melyben feleserepedett, az édesanyjától, apától, testvértől. Minden darab butorhoz, a szegényes lakásnak még a legkisebb zugolyához is annyi kedves, édes emlék köti; a vidám játszi gyermekkor kedves tanyáját nem is olyan könnyű elhagyni. De az utolsó napok, órák, percek gyorsan tovarohanak, az indulás ideje elérkezett. Az édesanya keblére borul az utrakész fiunak, az apa pedig aggodalmas arccal osztja tanácsait az élet útjára. Egyik kezével megfogja jobbát a távozó gyermeknek, a másik kezét égfelé emelve, intve-inti őt megegyeszen arra, a mire oly sokszor figyelmeztette eddig is: Egy uton haladj fiam folyton, a becsület utján. Talán soha, vagy későn érsz a célhoz ezen az uton, de bármerre haladsz, az Isten áldása kíséri ezen az uton mindvégig. Ezt a megható jelenetet ábrázolja mai szép képiünk, melynek hátterében a testvéri szeretet megnyilatkozását is mesteri kézzel festette meg a piktor a távozó fiu nényében, ki kötényébe rejtve arcát, halk zokogásba önti ki fájalmát.

Név-rejtvény.

— Ifj. Lengyel Ferencztől. —

Róza, Dezső, Árpád, Orloff, Neró, Neszte, Zsuzsi, Ypszilón, Vilmos, Ilka, Anna, Tóni.

Ezen nevek függőlegesen úgy helyezendők el egymás fölött, hogy felülről lefelé olvasva a kezdőbetűk egy lap szerkesztő nevét adják.

Lapunk mult számában közölt sakktalány megfejtése:

Sok embert ismerek,
Ki önmagát legjobban szereti;
De másnak ismét vannak kedvesi,
Kiket magánál forróbban szeret,
S ezeket sokszor mégis megbántja.
Aztán megbánja,
Hogy könnyeket facsart szeméből.
Kinek egy vidám pillantatáért,
Kinek egy mosolygáért
A legszebb részt oda adná életéből.
Ilyenkor tudja csak, mi a győtrelem,
Mik a keservek?
És kéri szívét: repedj meg, oh szívem!
S ez — büntetésül — nem reped meg.

Petőfi Sándor.

Helyesen fejtették meg: Kiss Etelka, Sass Irén, Könyv Ödönné, Wázsonyi Ferencz, W. Kiss Sándor, Horváth Imre, Hódos Imre, Belák Pál, Tót András.

LEVELES-SZEKRÉNY.

A. J. urnak. Szt.-László. Ha a beküldött sakktalány csakugyan lóugrás szerint van megszerkesztve, akkor az ön lova elragadt, mert olyan hallatlan ugrásokat visz véghez, hogy azokat követni lehetetlen. Ez okból nem adjuk közre talányát, mert felünk, hogy a „Független Ujság”-nak ma még ifju olvasói megöszülnek, és még sem jönnek rá a megoldásra. — **Borozáskor.** A világról sem haragszunk, hanem azért a verset nem közöljük. A

talányt azonban hozzuk. Tanácsunk az, hogy verselés helyett inkább a talány készítése gyönyöreinek tessék áldozni szabad órát; ebben az irányban még szép jövő áll uraságod előtt. A sorsjegyeire vonatkozólag — egy endekszünk — jelentettük már egyszer, hogy nem huzattak ki. Legjobb lesz, ha a számokat még egyszer be tetszik küldeni. — **Koda** Márton urnak. A nagyságos ezim megilleti p. o. a miniszteri osztálytanácsost, a törvényszéki elnököt, táblai bírót, katonaságnál az őrnagyot stb. A nemessége után nagyságos ezim senkit sem illet meg, de mert valaki díszes helyet foglalhat el a társadalomban, anélkül, hogy hivatalnak lenne az, emberek önkényét megadják a nagyságos ezimet mindenkinek, a kiről kiérzik, hogy ezt megérdemli. Ma már — kivált nagy városokban igen adakozók a nagyságos ezimmel; innen származik az az adoma, hogy Sára asszony meghallván a handlé férje sípolását, oda szól a szolgálóhoz: siess a levessel Bori, már az ablak alatt füttyül a nagyságos ur. — **Tallós** Péter urnak. Amint levelében ír, már előfizetőink is tudatták velünk, hogy a „Hazai általános biztosító társaság” a jégkárokat rosszul likvidálja és a likvidált összeget sem fizeti, azért pörölni kénytelenek a felek. Így van az, a mikor az országban szerte szaguldó ügynökök nagy reklámjának felülnek. Az eddigi biztosításokat, ha az első éven már tud vannak, jogukban áll fölmondani. Tegyük is meg és a díjváltóval ne törődjenek, mert a felmondás után, ha a felmondólevelet tanukkal iratják alá, semmiféle bíróság sem kényszerítheti a díjváltók kifizetésére. A társaságot a károk kifizetése végett a járásbíró előtt pörölnék. Legjobb azonban, ha ebben a tárgyban megbízható ügyvédhez fordulnak, a társaság ezideig még nem bukott meg, de a mint halljuk már nem sok hiánya van. Egyébként ajánduk, hogy az országos magyar kölcsönös biztosító társaságnál (Budapest VIII. József-körút 8) biztosítsanak, mely nemcsak olcsó, hanem biztos is. — **Király** József urnak. Örülünk, hogy ismét előfizetőink sorában tisztelhetjük, ez a legnagyobb elégtétel reánk, mert bizonyítja, hogy ha más laphoz át is ment, mégis meggyőződött róla, hogy a „Független Ujság” az a lap, amely nemcsak a legjobb, hanem egyszersmind biztos is, a melynél az előfizetők nincsenek annak kitéve, hogy a lap egyszerre megszűnjék és se lapot, se befizetett pénzüket meg ne kapják. Amint mi értesülve vagyunk az említett M. Sz. teljesen megszűnt, illetve már bírtokába ment át, a ki újabbán meg fogja a lapot ismét indítani, de bizony arra ne számítson, hogy befizetett pénzét visszakapja. El van az már költve régen, nem is lehet az másképp, hiszen annyi új lap keletkezik, a melyek csak szerencsét próbálnak, az előfizetőkkel nem törődnek, azért rosszul tessék, ha ismeretlen új lapokhoz szegődnek és a régi jó és hű tanácsadót eszerbenhagyják. Reméljük önmek is, másnak is elég volt a lecke, hogy hiába fizettek. — **Goldring** György urnak. A szőlő trágyázására legjobb a jól megérett istállótrágya. Tessék a szőlősorok között egy-két lábnyi mély árkot ásni még az őszszel, azonnal a szüret után, ebbe az árkokba tegye a trágyát és az árkot ismét földje be. A télen át leeseő hó és eső a trágya anyagait fel fogja oldani és a szőlő finom hajszalgyökeireihez juttatja, a mit azután a szőlő mindjárt tavasszal, mikor fejlődni kezd, azonnal hasznára fordít. Ha nincs annyi sok trágyája, hogy az egész árkot megtöltheti, akkor csak minden egyes tőke mellett 1¹/₂—2 lábnyire

egy 2 láb mély gödröt ásson és azt töltsé meg trágyával, így is ezélt ér, de az előbbi eljárás jobb és hosszabb időre is való. Elismerését a „Független Ujság” iránt köszönjük, egyedüli törekvésünk, hogy előfizetőink érdekeit kielégítsük; a hozzánk intézett kérdések nem alkalmatlanok, sőt örülünk, ha előfizetőinknek jó tanácsosal szolgálhatunk. — **K. P. 8555.** sz. előfizető. Kassán csak rétmesteri iskola van. A kulturmérnökséget csak a budapesti műegyetemen lehet elvégezni. A rétmesteri iskolában a tanulási idő két év, családos ember is beléphet oda, nemcsak saját költségén, de állami ösztöndíjat is kaphat. A költségek iránt tájékozva nem vagyunk, de legcélszerűbb, ha a kassai m. kir. rétmesteri iskola igazgatóságához fordul, ahol minden részletre szívesen danak felvilágosítást, mert az nekik a kötelességük is. — **Csada** Mihály urnak. Szeptember hó elsejétől december hó végéig az előfizetés 94 kr.

Kis lutri huzása.

	Szeptember 25.				
Budapest	76	46	88	68	28
Trieszt	6	83	30	43	84
	Szeptember 29.				
Prága	83	79	85	19	71
Nagy-Szeben	61	34	81	43	14

Budapesti piaci árak.

Budapest, október hó 2-án.

Gabona. (Árak métermázsánként értendőek.) *Buza* 76—81 kg, *tiszaviléki* 12.00 frttól 12.55 frtig, *pestviléki* 11.05 frttól 12.00 frtig, *fehértómezei* 12.00 frttól 12.65 frtig, *bácskai* 00.00 frttól 00.00 frtig, *bánsági* 00.00 frttól 00.00 frtig.

Rozs 70—72 kg. 8.35 frttól 8.45 frtig.

Árpa: takarmánynak 60—62 kg. 6.15 forinttól 6.40 frtig, *égetni való* 62—64 kg. 6.60 frttól 7.30 frtig, *sörfűzdei* 64—66 kg. 7.50 frttól 9.00 frtig.

Zab 39—41 kg. 6.20 frttól 6.45 frtig.

Tengeri 78—82 kg. 4.55 frttól 4.65 frtig.

Liszt ára 100 kg.-ként.

Sz.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
	19.60	19.20	19.00	18.70	18.10	17.90	16.80	14.80	11.40

Buzakorpa, finom 4.30—4.80, durva 4.60—4.80 frtzsakkal együtt

Egyéb magvak: *mák* 18—20 frt; *bab* fehér nagyszemű 6—10 frt, *apró* 7—10 frt, *tarka* 8—13 frt, *lencse* 7—10 frt, *borsó* héjas 7.50—14 forint, *köles* 5.10—5.70 frt, *kendermag* 8.50—9.25 frt, *repeze* 13.50—14.00 frt, *löhöre* 38—43 frt mm.-ként.

Marhavásár fizetnek páros órá: *elsőrendű jármos ökörért* 340—400 frtig; *középmínőségűért* 285—330 frtig; *gyenge minőségűért* 250—270 frtig; *hízott magyar és tarka ökör jobb minőségű* mm.-ként élősulyban 26—34 frtig, *hízott magyar és tarka ökör középmínőségű* 25—27 frtig. *Féjős tehén,* magyarfajta 70—90 forintig, tarka 90—140 frtig darabonként. *Élő borjú* 1 kgr. élősúlyért fizetnek minőség szerint 30—46 krt. *Vágott borjú* 1 kgr. hussúlyért fizetnek 60—72 kr.

Juhvásár: *hízalt ürü* páronként 16.00—19.00 frt, *feljavított juh* 12—15 frt, *kiverő juh* 8.20—10.50 frt, *kecske* 6—7 frt.

Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgr.-kint élősulyban 4% és 45 kgr. levonás az életre. *Elsőrendű* 300—380 kgr. nehéz sertésért 54—56 frt., *vidéki sertés* könnyű páronként 250 kilóig 54—56 frt.

Baromfivásár. *Lud,* sovány, páronként 1.60—3.00 frtig, *kacska* 1.05—1.40 frtig, *tyúk* 1.00—1.10 frtig, *csirke* 40 kr.-tól 120 krig, *kappan* 1.60—2.80 frtig, *pulyka* 1.60—3.50 frtig.

Takarmányvásár. *Réti széna* 2.00—3.00 frt, *muhar* 2.50—2.70 forint, *szapszalma* 2.10—2.15 frt, *alomszalma* 1.50—1.70 frt.

Vegyesek. *Tojás* 100 drb. 2.80—3.00 frt. *Szalonna* 50—52 krajczár. *Vaj* Ia. 75—85 kr., IIa. 65—80 kr. *Olvasztott vaj* 70—100 kr. *Méz* sárga csurgatott 30—32 kr. *Burgonya* sárga 2.20—3.00, rózsa 1.80—2.10, közönséges 75—85 kr., *paprika* 30—52 frtig, *hüvelyes paprika* 18 frt métermázsánként.

Bőrök. *Ökörbőr száraz* 100 kgr.-ként 75—82 frtig, *tehenbőr száraz* 77—80 frt. *Nyers ökörbőr* (20 kg.-tól 35 kg.-ig) 31—43 frtig, *tehenbőr nyers* (20 kg.-tól 45 kg.-ig) 30—47 frtig. *Juhbőr,* gyapjas, páronként.

ORSZAGOS MAGYAR
KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körút 8.

Alakult 1894. évben.

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Igazgatósági tagok: Andrássy Géza gróf, Bujanovics Sándor, Dessény Arisztid, Pécsey Tamás, Püspöky Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kalmán, Szilassy Zoltán, Szönyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf. — Vezérigazgató: Szönyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet a gazdaközönség általános elismerése szerint híven megfelel hivatásának: folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes megelégedését vívta ki magának, az

épület és átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes megtakarítást tesz lehetővé a szövetkezet pusztán csak a díjakat számítja fel a megfelelő kincstári bélyeggel: minden más illeték kizárásával.

A takarmányt és szalmás eleséget

tűzkár ellen a szövetkezet

tetemesen olcsóbban

biztosítja, mint a hazánkban működő bármely más biztosító intézet.

☛ Gazdasági egyesületi tagok — tekintet nélkül a biztosított érték nagyságára — a tiszta díjból 5% díjengedményben részesülnek. ☛

Kis gazdák, ha huszan egyszerre, egy csoportban, de külön-külön ajánlattal terményeiket biztosítják 10% engedményben részesülnek.

Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság Budapestben, (József-körút 8. sz.) és a vidéken létesített ügynökségek.

Az ezredéves orsz. kiállításon kiténtelve.

VARJU ÉS TÁRSA
es. és kir. szab.

hangszer-ipar telep
BUDAPEST,
VIII. József-körút 20. sz.

Ajánlják saját gyártmányu hangszereiket. **Cimbalmok pedál nélkül** 45, 55, 60, 65, 75 frtért pedalos 80 fttől feljebb. **Cimbalmunként** 2 évi kezesseget vállalunk. **Iskolahegedűk** 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 frtért és feljebb. Itéi kijátszott hegedűk nagy választékban 15, 18, 22, 26, 30 frtért és feljebb.

Javitások elfogadtatnak, gyorsan s pontosan eszközöztetnek.

Használt hangszerek becseréltetnek.

☛ Arjegyzék ingyen és bérmentve. ☛
Lapunk előfizetői, ha a megrendelésnél e lapra hivatkoznak árengedményben részesülnek.

Eladó ház.

Kása Magdolna, Alpár, Pestmegye, a szolnoki országnak mentén, a piac és vásártér közelében levő háza eladó. A ház, mely minden szakmába vágó dolognak megfelelően igen jól el van készítve, nem régi zsindelytetővel ellátva, áll: két padló szoba, egy földes szoba, konyha, egy alsó mosó- és sütőház konyhával, kamra, istálló, két szűz, két sertésólból, görbe épület egy vonalba, kut az udvarban, pinze az épület alatt. Bővebbet

GRÓF KÁROLY, Alpár, Pestm.

Megjelent

„Köztelek Lesebnapár“

és „Köztelek Évkönyv“

1898-ik évre.

Szerkesztik és kiadják: **RUBINEK GYULA** és **SZILASSY ZOLTÁN**
az Országos Magyar Gazdasági Egyesület titkársjai.

Az Évkönyv bővített tartalommal, a tavalyinál nagyobb terjedelemben, körülbelül **32,000 gazda és gazdatiszt pontos czimével** jelent meg.

A két könyv előfizetési ára az „OMGE.“ tagjai és a „Köztelek“ előfizetői részére **2 frt 20 kr.** postadíjjal együtt.

— A két könyv csak együttesen rendelhető meg, külön-külön nem kapható. —

Bolti ára 2 frt 50 kr.

Megrendelhető a „Köztelek“ kiadóhivatalalában,

Budapest, IX., Üllői-ut 25.

Ajánlom az 1896. évi szeptember 21-én Hódmező-Vásárhelyen tartott ekeversenyen

arany, ezüst és bronzéremmel díjazott

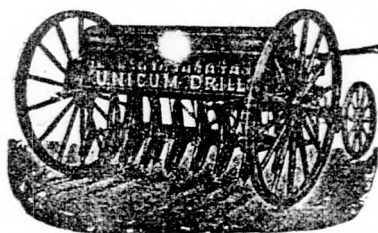
egyetemes aczélekeimet, melyek anyag, kivitel s olcsó áraknál fogva az összes eddigi konkurencziát legyőzni képesek.

BÄCHER RUDOLF,

cs. és kir. kizárólagos eke és talajmívelő eszközök gyára.

BUDAPEST, VI., Nagymező-utca 68. sz.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Tagadhatatlan legjobb vetőgépe a jelenkornak a **Melichár-féle**

Unicum Drill

rendkívül egyszerű és feltétlenül szolid kivitelű.

Leírás és árajánlattal bérmentve szolgál

MELICHÁR FERENCZ

cs. és kir. szab. vetőgépgyára.

BUDAPEST,

VI. ker., Nagymező-utca 68. sz.

STOWASSER J.

császár és királyi udvari hangszerész

Budapest, II., Lánchíd-utca 5.

Sajat gyártmányú fuvó, vonó és ütőhangszereiről ezim-balmairól és mechanikai zenélő-műveiről nagy képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve megküldetik.

Elpusztíthatatlan erős orgona-harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

Zenekarok felszereléséhez szükséges fuvó, és vonóhangszerek előnyös fizetési feltételek mellett a legjutányosabb áron szállíthatnak.

A cs. és kir. közös hadsereg, valamint a m. kir. honvédség zenekarainak egyedüli szállítója.

Kurcz Lipót és Társa

*photocznikografiai műintézete

BUDAPEST, VIII., Szentkirályi-utca 13. sz.

Készít: mindennemű nyomtatványhoz szükségelt

Clichéket

chemigrafia, chromotypia, photo-, (auto-) typia, fametszet stb. utján.

Jérképek, tervezetek, alaprajzok

photolithografailag legszebben és legolcsóbban sokszorosítottak.

• Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek. •

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Kölcsön a valódi becsérték háromnegyed részéig 20-60 év köti időre **keszkenyben**. Birtokos felmondhat, pénzintézet nem mondhat fel. Csakély kamattal 1% ke is törlesztetik. **Lebonyolítás leg-rövidebb idő alatt.**

— Convertálás belyeg- és illetékmentes. — Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csakis: telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv másolat. 40494

Ingatlan és Jelzálog Forgalmi-Intézet, Budapest, Váci-körút 39.

Intézetünk az egyedüli, mely az ország minden megyéjéből, halóságok és a legtekintélyesebb földbirtokok által **előnyösen** szolgálunk.

GRAEPEL HUGO

gép- és rostalemez-gyár, malomépítész

Budapest, V. ker., Külső váczi-út 46. szám.

Marshall Sons & Co. Lmtd

angolországi gépgyár vezérigényőke ajánl utolérhetlen szerkezetű és minőségű Marschal-féle

gőzmozgonyokat és gőzeséplőgépeket,

szabadalmazott

kombinált gabona- és lóhere cséplőgépeket két cséplődobbal,

szabadalmazott gabonacséplőgépeket kombinálva kukoriczamorzsolóval, — Gibás-féle szabadalmazott kazalozó készüléket (golyát), Harrison-féle „Albion” örlőgépeket.

Malomépítészeti osztályom elvállal gazdasági malmok, magas- fémagas- es vasmőrlő-malmok teljes berendezését és takarmánykamrák felállítását.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Marokrakó aratógépekre Mezöhegyesen 1897. Első díj: nagy állami aranyérem!

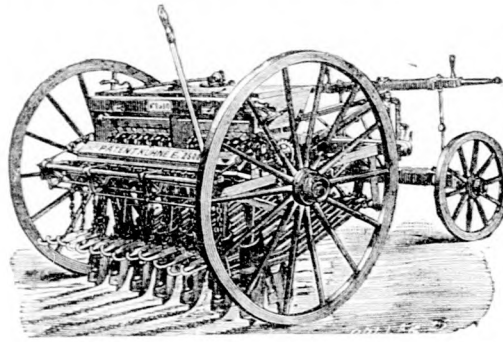
KÜHNE E. Mosonban

Magyarország legrégebb, 1856 óta fennálló gazdasági gépgyára ajánlja:

a legnépszerűbb és legkedveltebb 30% vetőmagot megtakarító

„HUNGÁRIA” és „MOSONI DRILL”

sorvetőgépeit sik és hegyes talajra, 17500 példányban elterjedve.

Sack-féle ekéit, 2-3-4 vasú ekék. Legjobb Laacke-féle rét és szántó-föld boronák.

Rosták, Konkolyozók, Szelelők, Wentzky-féle füllesztők; Répa- és szecska-vágók stb.

Uj! „Rapid daráló” minden nagyságban.

Uj! Combinált hengerek!

Uj! Burgonya választók!

Uj! Czirok eséplőgépek!

Különlegesség:

Takarmánykamra berendezések!

FŐRAKTÁR:

Budapest, VI. ker., Váci-körút 57a.

Felhívjuk
a t. cz. gazdaközönség
figyelmét

a budapesti gyapju-aukcziókra

melyek minden év folyamán két sorozatban július és szeptember hónapokban fognak megtartatni.

Bejelentéseket elfogad és felvilágosításokkal szolgál:

HELLER M. S Társa

Budapest, V., Erzsébet-tér 13. sz.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, V. Alkotmány-utca 31. Váci-körút sarok.

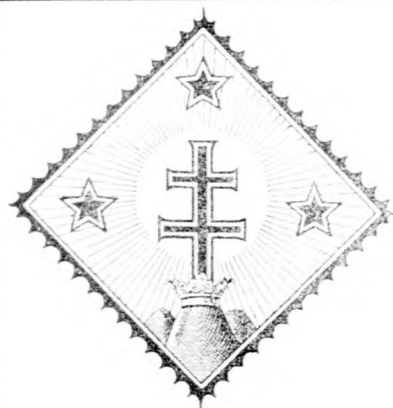
Vesszünk a legelőnyösebb árak mellett mindennemű

jól sikerült vetőmagvakat

Ajánlunk a legolcsóbb árak mellett szavatolt megbízható műtrágyákat, u. m.:

Thomasz-salakot, chilisalétromot, superfoszfátot stb.

Gabonaközvetítés. — Erőtakarmánybeszerzés.

A „HUNGARIA”

MÜTRÁGYA, KÉNSAV és VEGYI IPAR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
ajánl:

Superfoszfátot, Chilisalétromot

és minden más műtrágyaféléket, legjutányosabb áron és elismert kitünő minőségben.

Központi Igazgatóság:

BUDAPEST, V., Váci-körút 21. szám.

Herényi Gotthard Sándor és Rovara Frigyes művét érdeklődőknek ingyen és bérmentve küldjük meg.